

Vaarvakantie van Le Loup Bleu naar Noord Frankrijk

Vakantie 2005

Donderdag 21 juli

Het is zover! We gaan onze vakantietocht maken en weer lekker varen. Het is druilerig weer, 17 graden met of en toe wat nattigheid uit de lucht. Om 17.45 uur gooien we de lijnen los en verlaten de jachthaven van Venlo-Blerick, draaien stuurboord uit en gaan stroomop met bestemming Maasbracht. We willen vandaag nog naar Maasbracht, zodat we morgen van daaruit direct de sluis van het Julianakanaal kunnen nemen en als het een beetje meezit doorvaren tot Luik. Het begint al goed. We hopen natuurlijk op mooi zomerweer met veel zonneschijn tijdens deze vakantie, maar hoe dom, ik heb mijn zonnebril in de auto laten liggen, nou ja we zien wel, nu heb ik hem in zeker niet nodig want het regent. Aangekomen bij sluis Belfeld moeten we wachten, maar als we eenmaal in de sluis liggen gaat het vlot. We zetten de vaart er in en zo zijn we snel op het Lateraalkanaal met na 6 km de sluizen van Heel, ja hoor, ook hier mogen we wachten. Toch gaat alles nog vlot en een kwartiertje na het verlaten van de sluis draaien we de haven in van Maasbracht en vinden snel een plaats om te overnachten. Het is 21,10 uur.

3,25 vaaruren

Vrijdag 22 juli

Na een rustige nacht verlaten we om 7,50 uur de haven en melden ons over de marifoon bij de sluis. Het gaat lekker vlot en om 8,25 uur draaien deuren open. De sluizen zijn voorzien van drijvende bolders, wel opletten dat de lage bolder wordt genomen, je hebt nl. lage L en hoge H bolders. Lig je eenmaal vast dan gaat alles vanzelf. Ook opletten dat de drijver daadwerkelijk mee omhoog gaat. Nadat we ca. 11,60 m omhoog zijn gegaan, vervolgen we onze weg over het toch wel enigszins saaie kanaal naar sluis Born. Het weer is nog niet bijzonder, bewolkt maar droog. We schutten samen met de Egbertine 3 en verlaten om 9,45 uur de sluis. De schipper van de Egbertine 3 was zo vriendelijk ons op te roepen en gaf aan, snelheid terug te nemen, zodat we konden passeren. Hierna gingen we verder met een logsnelheid van 12 km bij 1800 toeren, lekker rustig, geen oplopers en niets voor ons. Het is 11.00 uur en de zon breekt door, heerlijk, maar hoe lang? 15 Minuten later passeren we de openstaande keersluis van Borgharen. Maastricht laten we vandaag liggen en varen door naar sluis Lanayen waar we om 12,00 uur aan de remming vastmaken. We liggen samen met de vrachtschepen Warrior en Alpinist en nog 2 zeiljachten in de grote sluis (de kleine is in onderhoud). Als we bijna boven zijn ga ik het laatste stukje, ca 2 m, via de ladder en meld mij bij het sluiskantoor. Hier krijg ik na overleg van het ICP en betaling van € 1,05 mijn "stempelkaart" tot aan de Franse grens. We verlaten om 13,15 uur de sluis met motregen en vervolgen onze weg over het Albertkanaal richting Luik. Het varen op het Albertkanaal kan soms onrustig zijn door de hekgolven van de beroepsvaart die door de betonnen walkant worden

teruggekaatst. Mij bevalt het wel, een beetje beweging in het zaakje, het is tenslotte een boot nietwaar.

We varen centrum Luik binnen

Voordat je Luik binnenkomt heb je een grote verbreding, zeg maar een royaal uitgevallen zwaairom met wat industrie, hier ligt aan stuurboord een tankboot. Let op het kan hier onrustig zijn door de passerende scheepvaart. Ga je verder dan kun je zodra je in de stad Luik vaart, aan stuurboordzijde, direct achter een brug, een kanaaltje invaren. Hier is een tankstation en watersportwinkel. Onze burens in de jachthaven van Luik zeggen dat het daar rustig liggen en zelfs nog goedkoper tanken is. Wij maken hier geen gebruik van en zijn van plan vlak voor de Franse grens te tanken. De stad Luik vind ik mooi om door te varen met al die mooie bruggen. Vaar je de stad weer uit en kom je langs de hoogovens, dan kun je het beste binnen zitten en doortuffen. Wij stoppen er vandaag mee en melden ons over de marifoon (kan in

het Nederlands) bij de havenmeester van Port Liege. We krijgen een mooi plekje aangewezen, aan de muur, achter in de haven. Het is 15,00 uur, dus tijd genoeg om het stadcentrum te verkennen, we liggen tenslotte midden in het centrum. Jammer we zijn te laat. De (rommel)markt in Outre Meuse, dit is aan de overkant, is afgelopen. Deze is iedere vrijdag. Op zondagmorgen is de gewone markt aan de stuurboordzijde.

7,10 vaaruren

Zaterdag 23 juli

Na een lekker ontbijt verlaten we om 9,30 uur de jachthaven en melden ons na een rustige vaart om 10,40 uur via de marifoon (spreken Nederlands) bij sluis Ivoz Ramet. We zijn geheel alleen in de sluis. De sluiswachteres komt de touwen aannemen en maakt eerst nog een praatje voordat ze de schutting in gang zet. Als we boven zijn ga ik de eerste stempel halen. We hoeven niet op elke sluis

te stempelen, zoals zo vaak wordt beweerd. Onze volgende stempel moeten we op sluis Grands Malades halen. Na het passeren van Huy en zijn kerncentrale met markante koeltoren begint de omgeving te veranderen. Het is duidelijk zichtbaar, we naderen de Ardennen.

We hebben geluk. Doordat ik al vrij vroeg sluis Grands Malades heb opgeroepen, staat deze open en kunnen we nog mee. Er liggen een motorjacht en een lege vrachtboot reeds in de sluis. Achteraf blijkt dat het jacht hier al 1,30 uur ligt te wachten, omdat in Namen waterscooter wedstrijden zijn. Dat de schipper door het lange wachten gefrustreerd was, nou dat hebben we gemerkt. Omdat het niet anders kon, hebben wij voor hem in de sluis vast moeten maken, dit viel al niet in goede aarde, had hij maar beter moeten gaan liggen en niet direct als je de sluiskom invaart vastmaken. De deuren gaan open, wij maken los en varen aan, daar komt ie van achteruit toch aangestormd met vol vermogen. Door eveneens sneller te varen kan ik de boot vrijhouden van de muur en erger voorkomen, zelfs de sluismeester en de dekknecht van het vrachtschip dat voor ons de sluis uitvaart staan verbaasd te kijken. Een ding weet ik zeker, Dorado uit Lith je moet nog veel leren anders kon het wel eens gebeuren dat de mede watersporters je alleen nog kennen als ASO. In Namen gaan we aan de kademuur liggen. Het is 16,30 uur en we liggen direct achter de brug waar de golfslag rustig is en je het langsrijdende verkeer niet hoort door de hoge muur.

7 vaaruren

Monding van de Sambre in de Maas

Zondag 24 juli

Omdat de sluis op zondag eerst om 9,00 uur draait, gooien we iets voor 9,00 uur de trossen los en kunnen direct de sluis La Plante invaren. Hier moeten we weer stempelen. Als we in de sluis liggen komt onze bekende van gisteren aanvaren en maakt vast achter in de sluis. In het gesprek wat ik met hem tracht te voeren krijg ik snel in de gaten dat deze man nog veel moet leren en laat het maar zo. We hebben tenslotte vakantie. De Maas tussen Namen en Dinant is een stuk waar je niet te snel moet varen, maar dient te genieten van het natuurschoon. Slingerend door de Ardennen met zijn steile rotswanden en kleine dorpjes is het een en al genieten. Uiteindelijk komen we aan in Dinant, waar de meeste jachten een ligplaats zoeken. Dinant is dan ook best de moeite waard, voldoende ligplaatsen, veel horeca en niet te vergeten, boven op de berg de Citadel. Wij varen echter door en liggen even later achter een rondvaartboot te wachten voor sluis Anseremme. Direct als je de sluis verlaat zie je aan bakboord een lange passantensteiger. Deze is een kleine 100 m van het station en de ticketverkoop voor de kanotochten op de Lesse. Een aanrader voor iedereen. Wij gaan een paar honderd meter verder, daar is in de bocht een invaart met bruggetje, voor ons hoog genoeg. Hier is een jachthaven met steigers, wij maken om 15,00 uur vast voor het clubhuis aan een lage stenen wal. Hier hebben we walstream, water maar ook een heleboel ganzenbezoek die het nodige

achterlaten. Moet je de boot voor langere tijd achterlaten, dan is dit geen verkeerde plaats. We liggen midden in de natuur, er is een tennisbaan en ruimte genoeg om te wandelen.

6 vaaruren

De Ardennen voorbij Anseremme

Maandag 25 juli

Het is maandagmorgen, een open lucht en de zon schijnt. Zou het vandaag dan toch mooi weer worden? Na vannacht heb ik nog mijn twijfels, we hebben toch een bui gehad vannacht. In ieder geval is het T-shirt temperatuur. We gaan vandaag terug naar Dinant. Even de sluis door en vast aan de passantensteiger bij het Casino. Nee, we gaan niet gokken, maar inkopen doen en met de fiets een bezoekje brengen aan de waterval in de Lesse, waar we kunnen genieten van de (omgeslagen) kano's. Vandaag hebben we zon en enkele fikse buien gehad, maar wel met aangename temperatuur.

0,30 vaaruren

Dinsdag 26 juli

Vandaag gaan we naar Frankrijk. Om 10,00 uur gaan de trossen los en gaat het met een rustig gangetje richting Givet. De gehele weg varen we nagenoeg alleen en komen om 12,00 uur aan in Hastière. Hier wordt eerst lunchpauze gehouden en daarna diesel getankt. Wij maken de tank vol en moeten 664 ltr. afrekenen tegen € 0,65 per ltr. Van hieruit kunnen we goed zien wanneer de sluis open gaat en hoeven dan ook niet te wachten voor de sluis. We liggen nu in de eerste Franse sluis, die echter nog de normale afmetingen heeft. Voorbij Givet beginnen pas de Spitsensluizen. Voor de doorvaart in Frankrijk moet een vaarvignet worden gekocht. Wij kopen een 16 dagen vignet, categorie 4 en betalen daarvoor € 68,70. In Givet gaan we aan de steiger liggen. Ik weet dat ik moet opletten met de stroom die hier staat en toch gaat het een beetje fout. Om achteruit de box in te kunnen draaien moet ik eerst een bocht maken, kort langs de vinger en dan achteruit met roer de box in. Helaas de stroom drukte mij toch iets te hard naar de vinger en toen was het heel even tik.

Schoonheidsfoutje zullen we maar zeggen. Kortom we liggen goed, het is 14,15 uur en mooi weer.
3,15 vaaruren

Woensdag 27 juli

Vandaag krijgen we de eerste spitsensluis en een tunnel van ca. 600 m. Voor ons de eerste keer en ik moet zeggen, ik vindt dat best wel spannend. Je weet niet wat je hierbij moet voorstellen. We zien wel.

Als we om 10,15 uur losgooien is het behoorlijk warm, binnen is het goed uit te houden met 25 graden buitentemperatuur. Na enkele kilometers, waar je een mooi zicht hebt op Givet dient zich de eerste sluis aan. Deze sluis wordt bediend en regelt de toegang naar de tunnel. Het verval hier is ca 3 meter. We zijn alleen en de sluismeester staat al te wachten om de touwen aan te nemen. Het schutten zelf gaat vlot, er komt aan de voorkant weliswaar snel water binnen, maar zeker met onze

boot is het goed te doen. Bij het nemen van de volgende sluisen merk ik dat het best prettig is om een boot te hebben van 4,00m breed. De sluis zelf is 5,10m breed, dus of de boot nu rechts of links ligt, het maakt niet uit, een paar dikke stootwillen en de zaak is nagenoeg opgevuld. Wel is het even wennen om de boot goed in die, wat je op dat moment denkt, wel erg smalle slusingang te manoeuvreren. Later zal blijken dat het allemaal wel meevalt.

Foto genomen op de terugweg

Maar goed, de eerste sluis hebben we met goed gevolg doorlopen. Nu is de tunnel aan de beurt. Als we de sluis verlaten zien we de tunnelingang al liggen, voor ons op dat moment, een donkere gat. Het licht staat op groen, dus we mogen. Ter voorbereiding heb ik een halogeen handschijnwerper klaargelegd en de boordlichten ontstoken. Als je buiten stuurt kun je ook nog de binnenverlichting aandoen, deze schijnt dan opzij tegen de tunnelwand. Het ging allemaal goed totdat ik dacht dat ik even een klapje achteruit moest slaan. Fout!

Hier gaat het beginnen

Resultaat, de boot gaat gelijk scheef in de vaarrichting en moet weer gecorrigeerd worden. Als het te snel gaat, gewoon gas er af. Nu we het zelf hebben gedaan kunnen we beamen wat de ervaren Frankrijkvaarders zeggen, nl. een tunnel is goed te doen en voor menigeen zelfs leuk. Wij weten nu ook hoe het gaat.

Daarachter, dat puntje, daar is de uitgang

Als we de tunnel hebben gehad, komen we na een scherpe bocht aan in een breder stuk waar gewacht kan worden op de volgende sluis. Wij zijn direct aan de beurt en varen de volgende bediende sluis in. Bij de hierna volgende sluizen moeten we het zelf doen met behulp van een zenderkastje. Dit systeem werkt goed en gaat lekker vlot. Wij genieten van de mooie natuur en de hier toch wel brede meanderende Maas en maken om 14,00 uur vast in Fumay. We liggen aan een passantensteiger, evenwijdig met de wal, met water, stroom en een goede friteskraam. Fumay is bekend om zijn leiste en is gebouwd tegen een berg, waaromheen de Maas stroomt. Voor ons in ieder geval een bezoek waard.

3,45 vaaruren

Donderdag 28 juli

Met een lekker zonnetje verlaten wij om 9,00 uur Fumay en gaan verder, om wederom wat sluizen te pakken. Het doel voor vandaag is nog niet bekend, we zien wel. Als we bij sluis 51, St. Joseph, arriveren staan de lichten op rood/groen en de sluis staat open. We activeren de zender, maar hebben geen resultaat. Uiteindelijk is een hele ploeg mensen van VNF bezig geweest aan de elektronica en kunnen wij na 1,30 uur wachten toch nog schutten. Bij het uitvaren zien we bij de jachten die liggen te wachten, 2 boten uit onze haven, dat is een leuke verrassing. Het bleek dat zij op de heenweg ook al problemen hadden met deze sluis. Vlak voor de plaats Revin ligt een bediende sluis met een verval van 4,10m en vervolgens een korte tunnel. Deze tunnel kan zonder verlichting genomen worden.

Gezellig naast elkaar in Revin

Na de tunnel gaan wij stuurboord uit, volgen de boeienlijn en komen na een brug te zijn gepasseerd aan bij een mooie verzorgde passantenplaats. Verder doorvaren is niet mogelijk wegens ondiepte, jammer want de Maas gaat helemaal om de plaats heen. We maken om 12,30 uur vast en worden hierbij door een zeer vriendelijke Nederlander geholpen. Hij geeft ons gelijk tekst en uitleg waar de supermarkt is, de bakker, hoe laat de havenmeester komt, hoe met water en stroom, enz. kortom hij laat ons weten dat hij hier bekend is en kunnen zijn aanwezigheid zeker niet ontlopen.

2 vaaruren

Vrijdag 29 juli

We blijven vandaag hier liggen en zien morgen wel weer. De plaats bevalt goed. De zon schijnt en wij hebben het "Frankrijk gevoel" over ons gekregen, dus niet haasten maar genieten. De haven is goed verzorgd met schone douches, wasmachine en 's avonds wordt het terrein afgesloten en is alleen nog toegankelijk via een poortje met cijfercode. Tegen de avond slaat het weer om, we krijgen regen en tijdens de nacht een fikse onweersbui.

Zaterdag 30 juli

Het weer is nog niet om naar huis te schrijven. Zullen we ook maar niet doen, want als ik de weerkaart van Nederland zie, dan kunnen we ons alleen maar gelukkig prijzen. Als ik de omgeving per fiets verken, kom ik er achter dat we in de Ardennen zitten. Wat zijn die heuvels steil en hoog. Maar mooi is het wel. In de middag komt de zon door en is het gelijk warm. Zo rond 16,00 uur zien we een bekende boot uit onze thuishaven naderen. Het is de Maria, onze buurman in de jachthaven. Leuk, we wisten wel dat ze ook deze kant op gingen, maar niet dat ze in de buurt waren. Om het helemaal een Blerickse aangelegenheid te maken, komt een half uur later de Chrisma eveneens bij ons langs. Gezellig. De avond dient zich aan met regen. Mag de pret echter niet drukken.

Zondag 31 juli

We blijven alle drie liggen en vermaken ons best. Ondanks dat het weer nog niet echt meedoet.

Maandag 1 augustus

De Chrisma is reeds om 8,00 uur vertrokken. Wij gooien om 9,10 uur los en varen samen met de Maria richting Charleville-Mézières. Ter hoogte van PK 62, bovenstrooms van de rode tonnen, welke voor een eilandje liggen, komen we het motorjacht M'n Allesie tegen. Dit jacht wijkt voor ons iets te veel uit, nog binnen de tonnenlijn maar gaat desondanks met veel kabaal over de keien. Gelukkig heeft hij geen zichtbare schade en kan zijn weg vervolgen. Als we in Charleville aankomen

varen we de passantenplaats op de rivier voorbij om even later stuurboord de jachthaven in te varen. De invaart heeft een boogbrug die, zo ik het heb kunnen beoordelen, hoog genoeg is voor de Frankrijkvaarders. We maken om 15,30 uur vast naast de Chrisma. We zijn voorzien van water, stroom, douches op de naastgelegen camping en liggen tegenover een modern zwembad. En dat alles op loopafstand van het centrum. Wat willen we nog meer? Juist, 's avonds heerlijk met z'n allen barbecuen.
6,20 vaaruren

Jachthaven Charleville-Mézières

Woensdag 3 augustus

De Chrisma is vanmorgen om 8,00 uur vertrokken richting Toul. Zij willen het rondje Moezel maken en hebben dus niet alle tijd. Wij blijven vandaag nog liggen. Charleville is de moeite waard om te ontdekken, met name het grote marktplein is 's avonds, als de lichten aan zijn, een lust voor het oog. Je merkt aan alles dat deze plaats een centrale functie in de regio vervult. Er is een ruim aanbod van winkels en speciaalzaken, musea enz.

Donderdag 4 augustus

Vandaag beginnen we aan de terugreis. Echter, we hebben nog een zee van tijd. In een rustig tempo varen we samen met de Maria richting Monthermé. Helaas is hier geen aanlegmogelijkheid of je moet aan een schuine graskant met keien gaan liggen. Jammer de plaats lijkt me de moeite waard. In het toevoerkanaal naar sluis 46

komt ons een Nederlands jacht tegemoet met een snelheid alsof hij de trein moet halen. Gezien het water dat hij verplaatst en de daarbij behorend hekgolf roep ik hem aan over de marifoon, echter zonder resultaat. Roepen en zwaaien heeft ook geen resultaat. Dan rest mij maar een ding, ik geef hem geen ruimte. Ik ben niet van plan mij voor die gek op de keien te laten zetten. Vaart minderen doet hij evenwel niet en vaart gewoon door. Via de marifoon waarschuw ik de Maria die ca. 500m achter ons vaart. Deze is vervolgens dwars in de vaargeul gaan liggen. Probleem opgelost.

Zie je de keien?

Kanaal naar sluis 46

De sluis staat open maar werkt niet. Er zijn mensen van de VNF op de sluis bezig en jawel, na een kwartiertje worden we geschut. Tegen de klok van 15,00 uur komen we aan in Laifour en vinden een plekje aan het einde van de kade. We moeten wel dubbel liggen, maar dat is voor ons geen probleem. Laifour is maar een klein dorpje met een station waar alles voorbij dendert en de trein via een brug in de berg verdwijnt. We genieten van een heerlijk rustige avond met bbq aan de graskant en laten de rust van de natuur om ons heen op ons inwerken.

4,40 vaaruren

De hulptroepen zijn aanwezig

Vrijdag 5 augustus

Koud, nat, druilerig, goedemorgen. Het weer is maar niets vandaag. Er komen 2 plaatsen vrij, meer naar voren aan de kade. We weten nu ook waarom onze ligplaats nog vrij was. Op het einde van de kade steekt een rioolpijp uit de wal het water in, met alle reuk die erbij hoort. Dus wij gaan in de stromende regen de boot verhalen. En ja hoor, liggen we op onze nieuwe plaats, houd het op met regenen. Wat maakt het ook uit, ik heb toch niet voor niets zo'n mooi regenpak. Navraag in het supermarktje (waar bestaan deze mensen van?) leert dat de slager met vakantie is. We kunnen wel meedoen met de weekend bestelling. Het vlees wordt dan als het ware aan huis gebracht. Inderdaad, 's avonds staat de slager met de winkelauto tot bij de boten. Wat een service. Jammer van het weer, want het is hier een omgeving die vraagt om ontdekt te worden.

Aan de kade in Laifour

Zaterdag 6 augustus

Met een fraaie nevel rond de bergtoppen verlaten wij om 9,15 uur Laifour en varen naar Revin. De Maria vertrekt wat later en doet Fumay aan. De schipper wil daar frites eten. Het is maar een klein stukje varen en we liggen dan ook na 1 uurtje vast in Revin aan de kade. We zijn nu helemaal achteraan gaan liggen, want onze oude buurman stond al te zwaaien dat we naast hem konden komen liggen. Wij geven echter de voorkeur aan rustig achteraan liggen.

1 vaaruur

Zondag 7 augustus

We vertrekken om 10,40 uur richting tunnel. Mazzel, het licht staat op groen. Voor de sluis, in de brede kom, moeten we even wachten op de schutting die bijna boven is, daarna loopt het gesmeerd. We hebben zon, maar niet meer dan 17 graden, frisjes. Het varen op de Franse Maas gaat goed. Wel is het zaak de kaart erbij te houden en de stroomlijn die daarop getekend staat te volgen i.v.m. ondiepte. Ook het sluizen

gaat best, zeker als je omlaag gaat. Omhoog was in ons geval ook geen probleem. Je moet even doorkrijgen hoe je zelf het makkelijkste de lijnen op de sluisbolder legt. De een gooit, de ander gebruikt een pikhaak, of wat dan ook. Heb je dat eenmaal door, dan gaat de rest vanzelf. We komen aan in een leuke plaats, genaamd Verieux-Wallerand en maken om 14,10 uur vast aan de steiger voor de kade. Water en stroom zijn hier voorhanden. We liggen juist vast als er een hevige onweersbui met zware windstoten losbarst. 's Avonds draait de plaatselijke snackbarkraam op volle toeren. Ik had een Hamburger waar je nauwelijks overheen kon kijken. En nog lekker ook.
3,30 vaaruren

Met z'n drieën is de sluis vol

Maandag 8 augustus

Met een bewolkte lucht en een temperatuur van 17 graden varen we om 10,55 uur weer aan. Het blijft droog en om 11,40 uur varen we het toeleidingskanaal in van de sluis die voor de tunnel van Ham ligt. We hebben pech, juist als we de sluis in zicht krijgen springt het licht op rood. Dus dat wordt een beetje drijven totdat we aan de beurt zijn. De sluis met daarna de tunnel en de laatste spitsensluis hebben we zonder problemen genomen. Op de heenweg heb ik bij het varen door de tunnel buiten gestuurd. Dit is met onze Brandsmavlet nl. mogelijk. Wij hebben in de open kuip een stuurstand aan stuurboordzijde die naar voren zicht geeft over het kajuitdak heen en langs de opbouw van de stuursalon. Vandaag heb ik binnen gestuurd terwijl de schijnwerper op de zijmuur was gericht. Bij onze boot heeft dit beter resultaat. Ik kan het midden beter bepalen en heb niet de neiging naar de kant te sturen. Anderen daarentegen wensen alleen maar buiten te sturen. Zo zie je maar, iedere boot is weer anders. Het is 12,45 uur als we vastmaken aan de kademuur in Givet. Juist als we aan de lunch zijn, zien we de Maria voorbij komen. Een stukje verder maken ook zij vast aan de kademuur. Zij zijn vanmorgen vertrokken uit Fumay. Het blijft bewolkt met af en toe een verloren zonnestraal en een temperatuur van ca. 20 graden.
1,50 vaaruren

Dinsdag 9 augustus

Wij verkassen naar de overkant en gaan bij de jachthaven aan de steiger liggen. Omstreeks 14,20 uur zie we een bekende uit de richting van België komen. Het is de Triple J, eveneens uit onze haven. Zij zoeken een plaatsje achter de Maria aan de kademuur. Uiteraard wordt het weer een gezellige avond met z'n allen.

De Triple J arriveert in Givet

Aan de steiger in Givet

Woensdag 10 augustus

We gaan Frankrijk verlaten en gooien om 9,35 uur de touwen los. Nadat we op de sluis het zenderkastje hebben ingeleverd gaat het met een rustig vaartje richting Dinant waar we om 13,00 uur vastmaken aan de steiger juist voorbij de brug en café Leffe. Het duurt geen half uur of ik zit achter een heerlijk glas Leffe Brun. Proost. In Dinant is altijd wel wat te zien, je verveelt je hier niet, dus wij komen de tijd wel door. 3,25 vaaruren

Donderdag 11 augustus

9,30 uur Vertrek vanuit Dinant en 14,30 uur aankomst in Namen aan de kademuur. Het was vandaag druk met varen, we lagen met 9 jachten in de sluis van Dinant. Vanuit onze ligplaats zagen wij dat de eerste schutting van 9,00 uur, met een vrachtboot en enkele jachten tjokvol zat. Mede hierdoor ging het de hele trip tot aan Namen maar langzaam. Wij moesten keer op keer wachten op de voorgaande schutting. Niet erg, zo hadden we alle tijd om rond te kijken en te genieten van de omgeving. Hard varen heeft geen zin.

Effe wachten

De volgende sluis weet exact welke schepen onderweg zijn en wacht gewoon tot de langzaamste is gearriveerd. Op de bovenstaande foto liggen wij aan de strekdam voor een van de sluisen, richting Namen, terwijl een leeg vrachtschip de sluis verlaat. Varen kunnen ze wel, er was niet meer dan circa 1 m speling tussen beide schepen. Het is wel amusant om te zien, als de sluislading in Namen aankomt, hoe alles gaat jagen om als eerste een ligplaats te bemachtigen. Onze ligplaats aan de kade is precies op de grens tot waar jachten mogen afmeren. Het volgende stuk is

gereserveerd voor de beroepsvaart. Tegen 18,30 uur komt de Cupido zijn ligplaats opeisen als beroepsvaart. Enkele jachten moeten verhalen, maar alles gaat goed. 5 vaaruren

Aan de kade in Namen

Vrijdag 12 augustus

Het is 5,35 uur als ik wakker wordt. De Cupido gaat varen. De eigenzinnige schipper heeft geen geduld om te wachten tot zijn schip voldoende is uitgezwaaid en passeert ons op nog geen 10 cm. Is dit nodig schipper? Nee! Hij had zijn boeg maar een meter meer moeten uitzwaaien en er was niets aan de hand geweest. Is het jachtje pesten? We zullen het er maar op houden dat hij geen tijd had. Wij kruipen in ieder geval weer onder de wol. Namen heeft een prachtige citadel met een fraai uitzicht over de Maasvallei. Het is een must om deze te bezichtigen. Dus dat doen wij dan ook. Als we boven zijn besef ik wat ik vergeten ben, mijn fototoestel. Wie gaat nu zonder zo'n ding die berg op. Ik dus. Jammer want het zicht is fantastisch en onze boot ligt daar beneden zo mooi. Later op de dag hebben we de boot verhaald, dichterbij naar de brug, omdat het hier rustiger ligt.

Zaterdag 13 augustus

Dat vind ik nu mooi. Als wij om 8,00 uur losgooien ligt er een tapijt van ochtendnevel over de Maas. Natuurlijk hebben we voldoende zicht, anders ga ik niet varen. De nevel beperkt zich tot het wateroppervlak. We varen samen met een andere vlet achter een spits naar de sluis Grands Malades. Het geluk is weer aan ons, de sluis staat open. Na de sluis laten we de spits al snel achter ons en varen met 2 andere jachten, die reeds in de sluis lagen, richting Luik. Aangekomen bij de laatste sluis voor Luik, Ivoz Ramet, meld ik ons via de marifoon. Hoewel de sluis reeds gesloten is, worden de deuren voor ons weer geopend. Bij het afstempelen zie ik dat de sluismeester weer dezelfde dame is als op de heenweg. Natuurlijk hebben we nog even gezellig gebabbeld en heb ik haar bedankt voor het weer openen van de deuren. Of ze mij nu herkend heeft tijdens mijn oproep, dat weet ik niet. Aan stuurboord voorin ligt een leeg vrachtschip, de rest van de sluis wordt opgevuld met jachten. Wij liggen aan bakboordzijde, achter ons ligt een platbodem, bemand door twee dames, die al vastlag en wij bij het binnenvaren moesten passeren. Waarom kunnen die niet gewoon aanschuiven. Omdat het nogal waait ga ik een Belgisch jachtje, dat aardig aan het stuntelen is, helpen om vast te maken. Helaas, hier was geen helpen aan. 1) De achteruit deed het niet. 2) De meertouwen lagen in een knoop en waren niet belegd op de boot, ik kreeg een kluwen touw toegeworpen met het verzoek de boot vast te maken terwijl hij nog 2 meter van de kant was. 3) De schipper was eigenwijs en wilde niet naar goede raad luisteren. 4) Wenste alleen op de boegschroef, die veel te zwak was, te manoeuvreren. Resultaat van dit alles was dat de Belgische familie, in een behoorlijk beschadigd jacht, een schutting heeft

meegemaakt, terwijl hun boot achterste voren in de sluis lag. Voor ons was het een schutting waarbij wij ons niet hoefden te vervelen. Eerst hoor ik tijdens het zakken een noodkreet van de platbodem, ze hangen niet met een, maar met beide touwen aan de muur. Dit is door een scherp mes goed en wel opgelost of daar biedt zich de volgende aan. Een Belgisch polyester motorjachtje hangt ook aan de muur. Weg touw. Hierna is het opvallend rustig tijdens het vervolg van de schutting. Buiten de sluis geven de twee andere jachten en wij een beetje meer vaart en varen gezamenlijk naar Luik. Om 14,30 uur maken we vast in de jachthaven van Luik, waar we van de havenmeester, die ons een handje komt helpen, een ruime box krijgen toegewezen.

6,30 vaaruren

Zondag 14 augustus

We zijn in Luik en het is zondagmorgen. Dat betekent, we gaan naar de markt. Het is droog maar bewolkt. Als we na een uurtje lopen over de markt, een café/restaurant binnengaan, zijn we juist op tijd. Daar valt me toch een bak water uit de hemel. Wel komen we weer droog op de boot, maar de dag blijft zo doorgaan. Regen, droog en weer regen. Het is vandaag een nationale feestdag, met 's avonds een groot straatfeest in Outre Meuse.

Aankomst in Luik

Maandag 15 augustus

Bah, wat een rot weer! Het heeft de hele nacht geregend. Nu is het even droog, maar je kunt wachten op de volgende bui. Het is 18 graden als we om 9,30 uur de trossen los gooien. Tot sluis Lanayen hebben we een eenzame en rustige vaart. Voor en achter ons is de hele weg geen boot te bekennen. Vlak voor de sluis zien we eindelijk een jacht. De sluis staat open en gelukkig is het droog als we binnenvaren. Met twee vrachtschepen en een reeks jachten, die lagen te wachten, is de sluis vol. We gaan netjes ons stempelpapiertje terugbrengen bij de sluismeester en zijn 20 minuten later weer terug op Nederlandse bodem, of moet ik zeggen, water. Aangekomen in Maastricht moeten we voor de sluis van het Bassin even wachten omdat ze de deuren aan het testen zijn. Vreemd, hoe zou dat toch komen, ik hoor over deze sluis nooit anders dan testen en in reparatie. Om 13,00 uur liggen we op een mooie plek aan de steiger in het Bassin en gaan een hapje eten. Je houdt het bijna niet voor mogelijk, maar de weersvoorspelling belooft zon en 26 graden.

3,30 vaaruren

Dinsdag 16 augustus

Vandaag varen we om 12,15 uur weg uit het Bassin met bestemming Maasbracht. De reis verloopt voorspoedig, alsof het afgesproken werk is, beide sluisen op het Julianakanaal staan voor ons open en om 16,15 uur kunnen we in Maasbracht vastmaken. We zijn weer op bekend terrein en beschouwen onze vakantie reis als afgelopen. We brengen Het Tegelhuuske op de Spaenjerdplas nog een culinair bezoek met overnachting en blijven een paar dagen in Roermond bij Nautilus liggen. Maar toch, voor ons gevoel is dit het einde van een mooie reis.

4 vaaruren

Sluis Maasbracht

Bij thuiskomst in de jachthaven in Blerick hebben we 75 motoruren op de teller staan en volgens de kaart 644 km gevaren.

**Jo en Marjolein Dohmen
motorjacht Le Loup Bleu**